

نویسنده: اندریو کوریکو (Andrew Koryko).
منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ «2022-11-18».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

ترویکای غیررسمی؛ روسیه؛ هند و ایران در مورد افغانستان

The 'informal Russia ; India, Iran ,Troika' on Afghanistan

ترویکا اصطلاح روسی است که به معنی هیئت اداری یا حاکمیتی سه نفری در مورد تصمیمگیری یک مسئله میباشد که بکار برده میشود

کسانی که می خواهند افغانستان را تاحد امکان دقیق تحلیل کنند، باید این پویایی جدید را تصدیق کنند.

روسیه، هند و ایران با تشکیل یک تروئیکای غیررسمی در مورد افغانستان پس از مذاکرات روز چهارشنبه در قالب (فورمات) مسکو درباره این کشور، گامی ملموس در جهت ایجاد قطب سوم نفوذ در فاز میانی چند قطبی کنونی انتقال سیستمی جهانی به چند قطبی برداشتند. نمایندگان این سه کشور، جمهوری های آسیای مرکزی (CAR)، با چین و پاکستان در این نشست شرکت کردند که در آن قطر، عربستان سعودی، ترکیه و امارات نیز تحت به عنوان مهمان حضور داشتند.

هدف تجمع یا گردآوری همه سهامداران مسئول در ثبات پس از جنگ افغانستان در تلاش برای پیشروی راه حل های چند جانبه برای چالش های فشا سیاسی، امنیتی و اجتماعی-اقتصادی آن بود.

در حالی که هیچ پیشرفتی اتفاق نیفتاد، و انتظار نمی رفت در این اوایل این فرآیند، با این وجود این یک پیشرفت مثبت بود که همه به این دلیل گرد هم آمدند. این امر به ویژه از آنجایی که هر شرکت کننده به عنوان عضو، شرکای گفتگو یا مشتاق به سازمان همکاری شانگهای مرتبط است.

همانطور که هست، مهم ترین راه حل، ترویکای غیررسمی بود که به تازگی توسط روسیه، هند و ایران تأسیس شد. این سه کشور قصد ندارند به هیچ وجه غیردوستانه با نفوذ چین و پاکستان در افغانستان رقابت کنند، بلکه تلاش می کنند تا با ارائه جایگزینی برای این دو به حاکمان بالفعل طالبان آن کشور، آن را به طور عملی «تعالی» کنند. از منظر منافع شخصی این گروه، وابستگی نامتنا سب بالقوه به چین و پاکستان مضر است.

شما می توانید مقاله جداگانه ای را در تحت عنوان: ترویکای توسعه یافته صلح افغانستان: ایالات متحده، روسیه، چین، پاکستان مطالعه کنید

آنها می ترسند که مشارکت راهبردی چین و پاکستان برای تأثیر غیرمستقیم بر سیاست گذاری آنها به گونه ای اعمال شود که می تواند به آنها فشار وارد کند تا به طور یکجانبه آنچه را که به عنوان منافع عینی خود می دانند، چه از نظر ایدئولوژیکی و چه از لحاظ ملی، تسلیم شوند. قدرت اقتصادی قدرتمند پکن همراه با سرویس های اطلاعاتی به همان اندازه قدرتمند اسلام آباد می تواند به تدریج استقلال سیاسی آنها را از بین ببرد، یا به درستی یا نادرستی آنها فکر می کند.

با هدف جلوگیری پیشگیرانه از این سناریو، طالبان پیشتر تصمیم گرفتند روسیه را شریک منتخب خود برای «تعالی» ژئواکونومیکی این دوقطبی و به موازات اصلاح روابط تیره تاریخی خود با هند و ایران قرار دهند. روابط با آن دو نفری که اخیراً به آنها اشاره شد هنوز با بی اعتمادی و سوء ظن متقابل مشخص می شود، اما هر دو علاقه مند هستند که به گروه کمک کنند تا از وابستگی نامتناسب بالقوه خود به پاکستان، و به همین دلیل نزدیک شدن ناقص آنها، به آنها کمک کنند.

شایان ذکر است که پاکستان و طالبان در حال حاضر در یک دوراهی امنیتی بسیار خطرناک قرار دارند که مربوط به "تسهیل غیرفعال" حملات هواپیماهای بدون سرنشین ایالات متحده در افغانستان و پناه دادن دومی به تحریک طالبان پاکستان که اسلام آباد آن را به عنوان تروریست معرفی کرده است. بدتر شدن سریع روابط دوجانبه همچنین مانع از تعامل اقتصادی پیش بینی شده چین با افغانستان شده است، چرا که پاکستان چگونه قرار بود به باز کردن درها برای آن کمک کند. این نتیجه غیرمنتظره جدا بیت ترویکای روسیه، هند و ایران را از دیدگاه طالبان افزایش داد، که امیدوار است از این چارچوب در حال ظهور برای بهره برداری از پتانسیل اقتصادی جمعی این حاکمیت سه نفری سه کشور برای بازسازی پایدار کشور زده خود استفاده کند. این به هیچ وجه به این معنی نیست که این گروه فکر می کند می تواند بدون کمک دوقطبی چین و پاکستان به این هدف دست یابد، بلکه فقط می خواهند پیشگیرانه از وابستگی نامتناسب به این دو جلوگیری کنند.

مطمئناً، این ترویکای تازه ایجاد شده همچنین امیدوار است تا با تشویق ملایم طالبان به اجرای وعده قبلی خود برای ایجاد یک دولت واقعاً فراگیر قومی- منطقه ای، به طور غیر مستقیم بر طالبان تأثیر بگذارد، اما این گروه فکر می کند که می تواند بین آنها و دوقطبی فوق الذکر تعادل ایجاد کند تا به طور نامحدود به تعویق بیفتد. انجام این کار پویایی در حال ظهور رقابت دوستانه بین این دو گروه از ذینفعان

مسئول در آن کشور نمی تواند منجر به این شود که هیچ یک از آنها در فشار زیاد بر طالبان احساس راحتی نکنند .

به هر حال، دیپلمات‌های آنها احتمالاً درک می‌کنند که فشار بیش از حد به این سمت، خطر ترس پارانوئیدی طالبان را ایجاد می‌کند که آنها قصد دارند مستقیم‌تر در سیاست‌گذاری‌های خود مداخله کنند، که در نتیجه می‌تواند با تکیه بیشتر بر رقبا ی دوستانه‌اش، به سرعت عمل «تعادل‌کننده» خود را دوباره تنظیم کند. بجای. این مشاهدات نشان می‌دهد که این گروه احتمالاً هرگز به وعده‌های قبلی خود، چه در رابطه با حکومت داری و چه در مورد حقوق اجتماعی-فرهنگی اقلیت‌ها و زنان، عمل نخواهد کرد، که ما به تاسف است .

این همچنین نشان دهنده یک شکست استراتژیک بیشتر برای پاکستان است، که ظاهراً انتظار داشت بیشترین تأثیر را بر وضعیت پس از جنگ افغانستان داشته باشد، اما تاکنون نتوانسته است این کار را با موفقیت انجام دهد. در عوض، اسلام‌آباد باید با «صلح سرد» با «دشمنان» تازه یافته‌اش در آنجا قانع شود، کسانی که فعالانه به دنبال بازی با ترویکای تازه ایجاد شده در مقابل دو قطبی چین و پاکستان هستند تا استقلال استراتژیک خود را در شرایط بسیار دشوار به حداکثر برسانند. که خود را در آن یافتند .

این منجر به این نتیجه می‌شود که روسیه، هند و ایران به طور جمعی در خدمت "تعادل" نفوذ چین و پاکستان در افغانستان پس از جنگ هستند، که یک سود خالص برای آن سه و طالبان است در حالی که نشان دهنده یک نوع عقب‌گرد نسبی برای دو کشور اخیر است. و همچنین اقلیت‌ها و زنان. هرچه این پویایی رقابتی دوستانه بیشتر در بازی باقی بماند، طالبان مدت بیشتری در اجرای وعده‌های قبلی خود به تأخیر می‌اندازند و در عین حال مشارکت استراتژیک چین و پاکستان را تحت کنترل خود نگه می‌دارند .

تروئیکا از این وضعیت راضی خواهد بود تا زمانی که از آن سود اقتصادی داشته باشد و بتواند تضمین کند که طالبان به اقدامات خود علیه گروه‌های تروریستی ادامه می‌دهد. آنها مطمئناً آرزو می‌کنند که اهداف خوب و نجیب اجتماعی-سیاسی آنها در آنجا محقق شود، اما مایلند تا زمانی که مستقیم‌ترین و فوری‌ترین منافع آنها برآورده شود، به تأخیر نامحدود اجرای آنها رضایت دهند. کسانی که می‌خواهند افغانستان را تا حد امکان دقیق تحلیل کنند، باید این پویایی جدید را تصدیق کنند .

----- **با تقدیم سلامها «2022-11-19»**